

บทที่ 3

หลักกฎหมายการค้าระหว่างประเทศที่ใช้เป็นกรณีพิเศษ สำหรับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาท

เมื่อได้ทำความเข้าใจถึงวิวัฒนาการและหลักกฎหมายของกระบวนการระงับข้อพิพาทใน
แกตต์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเจรจาการค้ารอบต่างๆนั้น ได้มีความพยายามที่จะ
แก้ไขปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการในการระงับข้อพิพาทที่เอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็น
ประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น. ดังนั้นในบทนี้จะทำการศึกษาถึงสิทธิพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา
ที่มีอยู่ตามความตกลงต่างๆ ได้แก่

1. สิทธิพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาตามข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า
(The General Agreement on Tariffs and Trade) หรือข้อตกลงแกตต์ (GATT)
2. สิทธิพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on
Procedures Under Article 23)
3. สิทธิพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาในความเข้าใจว่าด้วยการแจ้ง การปรึกษาหารือ
การระงับข้อพิพาทและการกำกับดูแล (Understanding Regarding , Notification ,
consultation , Dispute Settlement and Surveillance of 28 November 1979)
4. สิทธิพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุง
กฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Decision on Improvement to the GATT
Dispute Settlement Rules and procedures on 12 April 1989) และ
5. สิทธิพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจว่าด้วย
กฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Understanding on Rules and
Procedures Governing the Settlement of Disputes) ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ
การค้าโลก (Agreement Establishing the World Trade Organization)

เพื่อให้ทราบถึงสิทธิพิเศษที่ประเทศกำลังพัฒนามีอยู่ตามหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้น
อันจะสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง
พัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทในบทต่อไปได้

3.1 มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966

(Decision of 5 April on Procedures Under Article 23)

จากการที่ประเทศกำลังพัฒนาได้เรียกร้องให้มีการแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ในกระบวนการระงับข้อพิพาทเพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในปี 1965 นั้น ต่อมาในช่วงก่อนการเจรจาการค้ารอบโตเกียว (Pre-Tokyo Round) จึงได้มีการกำหนดมาตรการพิเศษในการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedures Under Article 23) ไว้ดังนี้

วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วในกระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์	วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์	ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจากมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966
หากเกิดข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วขึ้นกฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติตามมาตรา 22 และ 23 ของข้อตกลงแกดต์ 1947 ที่เป็นการเจรจาหารือกัน	หากเกิดข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาขึ้น กฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติตามมาตรา 22 และ 23 ของข้อตกลงแกดต์ 1947 ที่เป็นการเจรจาหารือกัน	หากสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษที่มีอยู่ในมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedures Under Article 23) ข้อ 1 แล้วจะส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกที่

วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน กระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์	วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนา แล้วกับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทแกดต์	ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966
<p>ระหว่างประเทศคู่พิพาทเพื่อหาข้อยุติอันเป็นที่น่าพอใจของทั้งสองฝ่ายในปัญหาข้อพิพาทที่มีการละเมิดต่อการปฏิบัติตามข้อตกลงแกดต์ ซึ่งหากประเทศคู่พิพาทไม่สามารถตกลงระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้ ที่ประชุมใหญ่แกดต์จะเข้ามาแทรกแซงเพื่อทำการประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนั้น โดยภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศนี้สมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วจะไม่ได้รับสิทธิพิเศษตามที่ประเทศกำลังพัฒนามีอยู่ในบทบัญญัติข้อ 1 ของมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลัง</p>	<p>ระหว่างประเทศคู่พิพาทเพื่อหาข้อยุติอันเป็นที่น่าพอใจของทั้งสองฝ่ายในปัญหาข้อพิพาทที่มีการละเมิดต่อการปฏิบัติตามข้อตกลงแกดต์ ซึ่งหากประเทศคู่พิพาทไม่สามารถตกลงระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้ ที่ประชุมใหญ่แกดต์จะเข้ามาแทรกแซงเพื่อทำการประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนั้น โดยในกระบวนการระงับข้อพิพาทนี้สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับสิทธิพิเศษอันเอื้อประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on</p>	<p>เป็นประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากผู้อำนวยการทั่วไปของแกดต์ (Director General) สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยและยุติปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นที่น่าพอใจของประเทศคู่พิพาททั้งสองฝ่ายก็จะทำให้ปัญหาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับประเทศกำลังพัฒนานั้นสามารถระงับลงได้ภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา และผลเสียหายต่อผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศกำลังพัฒนาที่</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน กระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนา แล้วกับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทแกดต์</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966</p>
<p>พัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 แต่อย่างไร</p>	<p>Procedures Under Article 23) ข้อ 1 ที่ได้ วางหลักเกณฑ์กำหนดให้ผู้อำนวยการทั่วไป (Director-General) จะต้องเป็นผู้ดำเนินการ ไกล่เกลี่ยปัญหาข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อแก้ไข ปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่ เกิดขึ้น โดยผู้อำนวยการทั่วไปจะต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทเพื่อพิจารณา สอบสวนปัญหาข้อพิพาทแล้วให้ข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมแก่สมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนา</p>	<p>ต้องประสบปัญหาในเรื่องของต้นทุนที่สูง ขึ้นอันจะกลายเป็นอุปสรรคทางการค้าแก่ ประเทศกำลังพัฒนาได้ อีกทั้งการดำเนิน การไกล่เกลี่ยโดยผู้อำนวยการทั่วไปของ แกดต์นี้ยังเป็นการเพิ่มอำนาจในการเจรจา ต่อรองให้กับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาซึ่งเป็นประเทศที่มีอำนาจในการ เจรจาต่อรองและฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่ำ ได้อีกทางหนึ่งด้วย</p>

3.2 มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในความเข้าใจว่าด้วยการแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาทและการกำกับดูแล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) และภาคผนวกแนบท้ายเกี่ยวกับประเพณีปฏิบัติในกระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์ [Agreed Description of the Customary Practice of the GATT in the Field of Dispute Settlement (Article XXIII:2)]

ในการประชุมทางการค้าหลายฝ่ายรอบโตเกียว (Tokyo Round) ได้มีการรับเอาข้อตกลงเกี่ยวกับการแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาท และการกำกับดูแล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) และภาคผนวกแนบท้ายเกี่ยวกับประเพณีปฏิบัติในกระบวนการระงับข้อพิพาทแกดต์ [(Agreed Description of the Customary Practice of the GATT in the Field of Dispute Settlement (Article XXIII:2)] มาเป็นแนวทางในการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ซึ่งภายใต้ความเข้าใจ 1979 ดังกล่าวได้มีการกำหนดมาตรการพิเศษในกระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาไว้ดังนี้

วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจ ปี 1979	วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจ ปี 1979	ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจ ปี 1979
ในช่วงของการเจรจาการค้ารอบโตเกียว (Tokyo Round) ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อ	หากข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้นเป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา กฎ	หากสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษที่มีอยู่ในมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในความเข้าใจว่าด้วย

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>
<p>พิพาทในข้อตกลงแกตต์ 1947 ให้มีประสิทธิ ภาพมากขึ้นโดยความเข้าใจว่าด้วยการแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาทและการ กำกับดูแล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) และภาค ผนวกแนบท้ายเกี่ยวกับประเพณีปฏิบัติใน กระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ (Agreed Description of the Customary Practice of the GATT in the Field of Dispute Settlement (Article XXIII:2) ซึ่งกระบวนการ ระงับข้อพิพาทในความเข้าใจฯ 1979 นี้ ยังคงยึดถือหลักเกณฑ์และกลไกการระงับข้อ</p>	<p>เกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อ พิพาทในช่วงของการเจรจาการค้ารอบโต เกียว ยังคงตั้งอยู่บนพื้นฐานของบท บัญญัติตามมาตรา 22 และ 23 ของข้อ ตกลงแกตต์ 1947 แต่อย่างไรก็ดีใน ความเข้าใจว่าด้วยการแจ้ง การปรึกษา หารือ การระงับข้อพิพาทและการกำกับดู แล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) และภาค ผนวกแนบท้ายเกี่ยวกับประเพณีปฏิบัติใน กระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ (Agreed Description of the</p>	<p>การแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อ พิพาทและการกำกับดูแล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) และภาคผนวกแนบท้ายเกี่ยวกับประเพณี ปฏิบัติในกระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ (Article XXIII : 2) ข้อ 5, 7, 8, 21, 23 และ 25 แล้วจะส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาดังนี้คือ</p> <p>1. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในข้อ 7 และ 8 ของความเข้าใจฯ ปี 1979 นั้น หากผู้อำนวยการทั่วไป</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจ ปี 1979</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจ ปี 1979</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจ ปี 1979</p>
<p>พิพาทในข้อตกลงแกตต์ 1947 ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติมาตรา 22 และ 23 ของข้อตกลงแกตต์ 1947 ที่เป็นการเจรจาหรือกันระหว่างประเทศคู่พิพาทเพื่อหาข้อยุติอันเป็นที่น่าพอใจของทั้งสองฝ่ายในปัญหาข้อพิพาทที่มีการละเมิดต่อการปฏิบัติตามข้อตกลงแกตต์ ซึ่งหากคู่พิพาทไม่สามารถตกลงระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้ ที่ประชุมใหญ่ของแกตต์จะเข้ามาแทรกแซงเพื่อทำการประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับกระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ 1947 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้</p>	<p>Customary Practice of the GATT in the Field of Dispute Settlement (Article XXIII:2)] ได้มีการกำหนดมาตรการพิเศษในกระบวนการระงับข้อพิพาทแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนาในการใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภายใต้บทบัญญัติข้อ 5 ของความเข้าใจ ปี 1979 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาไว้ว่า 	<p>(Director-General) เป็นผู้ดำเนินการไกล่เกลี่ยเพื่อแก้ปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้อย่างเป็นที่พอใจของประเทศคู่พิพาททั้งสองฝ่ายแล้วจะส่งผลให้ปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนานั้นสามารถยุติลงได้อย่างรวดเร็วภายใต้กระบวนการของการไกล่เกลี่ยโดยผู้อำนวยการทั่วไป ซึ่งจะเป็นการลดความล่าช้าในกระบวนการระงับข้อพิพาทและเพิ่มอำนาจในการต่อรองให้แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>
<p>1. ในขั้นตอนของการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ความเข้าใจฯ 1979 กำหนดให้จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 30 วันภายหลังจากที่ได้รับรายชื่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจากที่ประชุมใหญ่แกตต์แล้ว</p> <p>2. ในการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้น ที่ประชุมใหญ่แกตต์จะต้องดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามคำตัดสินหรือตามคำแนะนำของที่ประชุมใหญ่แกตต์ภายในกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมและเพื่อเป็นการช่วยเหลือประเทศกำลัง</p>	<p>หากกระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศนั้นเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประเทศกำลังพัฒนา กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่จะต้องพิจารณาถึงปัญหาและผลประโยชน์ของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการระงับข้อพิพาทด้วย</p> <p>2. ภายใต้อาณัติข้อ 7 และ 8 ของความเข้าใจฯ ปี 1979 ได้มีการยอมรับว่ากระบวนการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ กล่าวคือหากข้อพิพาท</p>	<p>2. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในข้อ 21 และ 23 ของความเข้าใจฯ ปี 1979 นั้น หากที่ประชุมใหญ่แกตต์ได้พิจารณาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจและการดำเนินการที่เหมาะสมกับสถานะการณ์ของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินของประเทศกำลังพัฒนาก็จะเป็นการเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่องจากการพิจารณาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินนี้จะสามารถลดความรุนแรงในเรื่องของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>
<p>พัฒนาให้สามารถใช้กลไกการระงับข้อพิพาทได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการกำหนดมาตรการพิเศษสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ในบทบัญญัติ ข้อ 7, 8, 21, 23 และ 25 ของความเข้าใจว่าด้วยการแจ้งการปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาทและการกำกับดูแล (Understanding Regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance) โดยภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาทที่ได้กำหนดบทบัญญัติพิเศษแก่ประเทศกำลังพัฒนานั้น สมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วจะไม่สามารถสิทธิพิเศษตามที่ประเทศกำลังพัฒนามีอยู่ใน</p>	<p>ทางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้น เป็นข้อพิพาททางการค้าที่เกี่ยวข้องกับประเทศกำลังพัฒนา สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาสามารถร้องขอให้มีการยุติปัญหาพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยจากผู้อำนวยการทั่วไปได้</p> <p>3. หากเกิดข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ความเข้าใจฯ ปี 1979 ข้อ 21 และ 23 ได้กำหนดกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินไว้ว่า ในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินของสมาชิกที่เป็นประเทศ</p>	<p>ตามคำตัดสินของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p> <p>3. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในข้อ 21 และ 23 ของความเข้าใจฯ ปี 1979 นั้น หากสำนักเลขาธิการเกตต์ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินการภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาทก็จะเป็นการเพิ่มศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทมากยิ่งขึ้น</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้ว ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในความเข้าใจฯ ปี 1979</p>
<p>ความเข้าใจฯ 1979 แต่อย่างใด</p>	<p>กำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทนั้น ที่ประชุมใหญ่แกตต์จะต้องพิจารณาทั้งมาตรการทางการค้าที่ถูกร้องเรียน ผลกระทบทางเศรษฐกิจและการดำเนินการที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาด้วย</p> <p>4.ภายใต้บทบัญญัติข้อ 25 ของความเข้าใจฯ ปี 1979 ได้วางกฎเกณฑ์กำหนดให้สำนักเลขาธิการแกตต์ต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคแก่ประเทศกำลังพัฒนา หากประเทศกำลังพัฒนานั้นได้กระทำการร้องขอ</p>	

3.3 มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Decision on Improvements to the GATT Dispute Settlement Rules and procedures on 12 April 1989)

ในการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัย (Uruguay Round) ได้มีการรับรองปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Decision on Improvements to the GATT Dispute Settlement Rules and Procedures on 12 April 1989) เพื่อแก้ไขปรับปรุงกระบวนการระงับข้อพิพาทให้มีประสิทธิภาพและมีผลบังคับใช้ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยในปฏิญญาฯ 1989 นี้ได้มีการกำหนดบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ดังนี้คือ

วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989	วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989	ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจากมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท
ในช่วงของการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัย (Uruguay Round) ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทในข้อตกลงเกดต์ 1947 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989	หากข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้นเป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา กฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทในช่วงของการเจรจาการค้ารอบโต	หากสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษที่มีอยู่ในมาตราพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท ในข้อ A, F(F), H

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และระงับข้อพิพาท (Decision on Improvements to the GATT Dispute Settlement Rule and Procedures on 12 April 1989) ที่ยังคงยึดถือหลักเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ 1947 อันตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติตามมาตรา 22 และ 23 ของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า ที่เป็นการเจรจาหรือกันระหว่างประเทศคู่พิพาทเพื่อหาข้อยุติอันเป็นที่น่าพอใจของทั้งสองฝ่ายในปัญหาข้อพิพาทที่มีการ</p>	<p>เกี่ยว ยังคงตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติตามมาตรา 22 และ 23 ของข้อตกลงแกตต์ 1947 เช่นเดิม แต่อย่างไรก็ดี ในปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Decision of 5 April on Procedure Article 23) ได้มีการกำหนดมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ดังนี้ คือ</p>	<p>และ 1 แล้วจะเป็นการเอื้อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาดังต่อไปนี้คือ</p> <p>1. หากประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษ ในข้อ A ของปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ที่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ให้ที่ประชุมใหญ่แกตต์ จะต้องไม่ใช้กฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาทไปในทางที่เสียหายต่อบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเป็นพิเศษ และแตกต่างสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>ละเมิดต่อการปฏิบัติตามข้อตกลงแกตต์ ซึ่ง หากประเทศคู่พิพาทไม่สามารถตกลงระงับ ข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้น ได้ ที่ประชุมใหญ่แกตต์จะเข้ามาแทรกแซง เพื่อทำการประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้น ดังกล่าว ซึ่งภายใต้ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้มีการปรับปรุงกฎเกณฑ์ของกระบวนการ ระงับข้อพิพาทแกตต์ที่ประเทศสมาชิกต้อง ยึดถือปฏิบัติตามดังนี้</p> <p>1. ในกระบวนการเจรจาหารือนั้น กำหนด ให้ประเทศภาคีแกตต์ที่ได้รับความเสียหาย สามารถดำเนินการร้องขอเพื่อปรึกษาหารือ</p>	<p>1. ภายใต้บทบัญญัติข้อ A ของ ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้วางกฎ เกณฑ์กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ของแกตต์ จะต้องไม่ใช้กฎเกณฑ์และกระบวนการ ระงับข้อพิพาทไปในทางเสียหายต่อบท บัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่เป็น พิเศษและแตกต่างสำหรับสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedure Article 23)</p> <p>2. ภายใต้บทบัญญัติข้อ F(F) ของ ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้มีการยอม</p>	<p>ในมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลัง พัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 แล้ว จะเป็น การเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากผู้ อำนวยการทั่วไป (Director-General) เป็นผู้ ดำเนินการไกล่เกลี่ยเพื่อแก้ปัญหาข้อพิพาท ทางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้อย่าง เป็นที่พอใจของประเทศคู่พิพาททั้งสองฝ่ายก็ จะส่งผลให้ปัญหาข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาสามารถยุติลงได้อย่าง รวดเร็วภายใต้กระบวนการของการไกล่เกลี่ย</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรองกฏเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 22 และ 23 ของข้อ ตกลงเกตต์ได้ โดยประเทศภาคีที่ได้รับคำ ร้องขอจะต้องตอบรับคำร้องขอนั้นภายใน กำหนดระยะเวลา 10 วันนับแต่วันที่ได้รับคำ ร้องขอ และจะต้องเข้าร่วมในการเจรจา หรือภายในกำหนดระยะเวลา 30 วันนับแต่ วันที่ได้รับคำร้องขอเพื่อหาข้อสรุปอันเป็นที่ ยอมรับระหว่างประเทศคู่พิพาท</p> <p>2.ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้มีการจำกัด ระยะเวลาในการไกล่เกลี่ย (good offices) เพื่อยุติข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ</p>	<p>รับบทบัญญัติที่เป็นการช่วยเหลือสมาชิก ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา โดยกำหนดให้ ที่ประชุมใหญ่เกตต์จะต้องขยายระยะ เวลาในการปรึกษาหารือ เพื่อระงับข้อ พิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิด ขึ้นออกไปหากปัญหาข้อพิพาทนั้นเป็น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนา อีกทั้งคณะ กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะต้องให้ระยะ เวลาที่เพียงพอสำหรับสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาในการเตรียมและ เสนอคำโต้แย้งของตนด้วย</p>	<p>อันเป็นการลดความล่าช้าในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทและเพิ่มอำนาจในการต่อรอง ให้แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p> <p>2. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในข้อ F(F) ของปฏิญญารัฐ มนตรีฯ 1989 นั้น หากที่ประชุมใหญ่เกตต์ ขยายระยะเวลาในการปรึกษาหารือตามที่ได้ มีการกำหนดไว้ออกไปและสามารถยุติ ปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่ เกิดขึ้นได้ภายใต้กระบวนการของการปรึกษา หารือก็จะเป็นการเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>ไว้ว่า หากการเจรจาไกล่เกลี่ยดังกล่าวไม่ สามารถระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นได้ภายใน ระยะเวลา 60 วันนับแต่วันที่มีการร้องขอ ประเทศคู่พิพาทสามารถร้องขอให้มีการจัด ตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทขึ้น พิจารณาวินิจฉัยปัญหาพิพาทที่เกิดขึ้นได้</p> <p>3. เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในรายงาน ของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้กำหนดให้มีการ รับรองบัญชีรายชื่อปัจเจกชนผู้เชี่ยวชาญที่จะ มาเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทไว้</p>	<p>3. ภายใต้บทบัญญัติข้อ H ของปฏิญญา รัฐมนตรีฯ 1989 ได้วางกฎเกณฑ์กำหนด ให้สำนักเลขาธิการแกตต์จะต้องเป็นผู้ให้ ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาใน กระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นโดยการให้คำ แนะนำและจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายแก่สมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนา</p> <p>4. ภายใต้กฎบัญญัติข้อ I ของ ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ได้วางหลัก</p>	<p>เป็นประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่อง จากจะส่งผลให้ประเทศคู่พิพาทสามารถยุติ ปัญหาข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ ได้อย่างรวดเร็ว ไม่เกิดความล่าช้าในกระบวนการ ระงับข้อพิพาท และสามารถระงับข้อ พิพาทได้อย่างเป็นที่น่าพอใจของประเทศคู่ พิพาททั้งสองฝ่าย อีกทั้งหากคณะกรรมการ วินิจฉัยข้อพิพาทให้ระยะเวลาที่เพียงพอ สำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาใน การเตรียมและเสนอคำโต้แย้งของตน ก็ จะส่งผลให้สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา สามารถวางแผนต่อสู้คดีได้อย่างครบถ้วนว่า</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรองกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>โดยสมาชิกของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทนั้นจะต้องประกอบไปด้วยบุคคลที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์ที่เหมาะสมตามที่ประเทศภาคีคู่พิพาททั้งสองฝ่ายเห็นชอบ</p> <p>4. ส่วนในเรื่องกรอบระยะเวลาในการทำงานของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 กำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะต้องดำเนินการตรวจสอบข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศและเตรียมรายงานเสนอต่อประเทศภาคีคู่พิพาทภายในกำหนดระยะเวลา</p>	<p>เกณฑ์กำหนดให้คณะมนตรีต้องพิจารณาทั้งมาตรการทางการค้าที่ถูกร้องเรียน ผลกระทบทางเศรษฐกิจและการดำเนินการในขั้นต่อไปที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำตัดสินดังกล่าวด้วย</p> <p>เนื่องจากสิทธิพิเศษในกระบวนการระงับข้อพิพาทข้างต้นนี้เป็นมาตรการพิเศษที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาเท่านั้น ดังนั้นสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จึงไม่</p>	<p>มีประเด็นใดบ้างที่กำลังพิพาทกันอยู่และประเด็นใดบ้างที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการวางรูปคดีอื่นจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทได้</p> <p>3. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในข้อ H ของปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 ที่ได้วางกฎเกณฑ์กำหนดให้สำนักเลขาธิการแกตต์จะต้องเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>เวลาไม่เกิน 6 เดือนส่วนในกรณีเร่งด่วนหรือ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียย่านั้น คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะต้องจัด เตรียมรายงานเสนอต่อประเทศคู่พิพาทภายใน กำหนดระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน</p> <p>นอกจากนั้น เพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์ แก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาให้สามารถ ดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการกำหนด มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ</p>	<p>สามารถใช้บทบัญญัติพิเศษดังกล่าวใน การดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาท ทางการค้าระหว่างประเทศได้</p>	<p>เกิดขึ้นโดยการให้คำแนะนำและให้ความช่วย เหลือโดยการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายแก่สมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนานี้เป็นบทบัญญัติพิเศษที่ เอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาเป็นอย่างมากเนื่องจากในความเป็น จริงในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาท นั้น สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามักจะ ขาดนักกฎหมายหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ อย่างต้องแท้ในระบบกฎหมายของ WTO ดัง นั้นหากสำนักเลขาธิการแอดดี้ให้ความช่วย เหลือโดยการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจากสำนักเลขาธิการ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
<p>ปรับปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทข้อ A, F(F), H และ I</p>		<p>แกตต์แกตมาซิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้บทบัญญัติพิเศษดังกล่าวก็จะส่งผล ให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถดำเนิน กระบวนการในการระงับข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ขึ้น</p> <p>4. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในข้อ H ของปฏิญญารัฐมนตรีฯ 1989 นั้นหากคณะมนตรีของแกตต์พิจารณา ถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจและการดำเนิน การที่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของสมาชิก ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตาม</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วใน ปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี ปี 1989</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในปฏิญญารัฐมนตรี 1989 เกี่ยวกับการปรับ ปรุงกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาท</p>
		<p>ข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินของคณะมนตรี แล้วก็จะเป็นการเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมากเนื่อง จากการพิจารณาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ ของประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตาม ข้อเสนอแนะหรือคำตัดสินนี้อาจเป็นการลด ความรุนแรงในเรื่องของความเสียหายที่จะ เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามคำตัดสินของ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p>

3.4 มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท (Understanding on Rules and Procedures Governing the Settlement of Disputes) ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (Agreement Establishing the World Trade Organization)

ในความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลกได้มีการกำหนดบทบัญญัติพิเศษสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทไว้ดังนี้

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจากมาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>
<p>แม้ว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงกระบวนการระงับข้อพิพาทเกณฑ์ให้มีประสิทธิภาพและความเข้มแข็งยิ่งขึ้นโดยความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการจัดการระงับข้อพิพาท (Understanding on Rules and</p>	<p>หากข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้นเป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา กฎเกณฑ์และกลไกของกระบวนการระงับข้อพิพาทในเกณฑ์ 1947 มาตรา 22 และ 23</p>	<p>หากสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษที่มีอยู่ในความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการจัดการระงับข้อพิพาท (Understanding on Rules and Procedures Governing the Settlement of</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>Procedures Governing the Settlement of Disputes) ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (Agreement Establishing the World Trade Organization) แต่อย่างไรก็ดี กระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ ยังคงใช้กฎเกณฑ์ในกระบวนการระงับข้อพิพาทของข้อตกลงแกตต์ 1947 ต่อไป ดังนั้นหากเกิดข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศขึ้น กระบวนการระงับข้อพิพาทแกตต์ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 22 และ มาตรา 23 ของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัด</p>	<p>ยังคงเป็นทางปฏิบัติของความเข้าใจว่า ด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการจัดการระงับข้อพิพาท (Understanding on Rules and Procedures Governing the Settlement of Disputes) ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (Agreement Establishing the World Trade Organization) ต่อไป โดยในความเข้าใจฯ 1994 นี้ได้มีการกำหนดบทบัญญัติพิเศษที่เอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในการใช้</p>	<p>Disputes) ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (Agreement Establishing the World Trade Organization) แล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการระงับข้อพิพาทแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาดังนี้คือ</p> <p>1. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในบทบัญญัติมาตรา 3.12 ของความเข้าใจฯ 1994 ที่ได้วางกฎเกณฑ์กำหนดให้คู่กรณีผู้ฟ้องร้องมีสิทธิที่จะยกบท</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>อัตราภาษีศุลกากรและการค้าจะยังคงเป็น กฎเกณฑ์พื้นฐานสำหรับประเทศสมาชิกใน การระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น โดยในความเข้าใจว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการจัดการ ระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อตกลง WTO ได้มี การแก้ไขปรับปรุงกฎเกณฑ์ในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทที่ประเทศสมาชิกจะต้อง ปฏิบัติตามดังนี้คือ</p> <p>1. เมื่อมีข้อพิพาททางการค้าระหว่าง ประเทศเกิดขึ้น ประเทศผู้ร้องเรียนจะต้อง ร้องขอปรึกษาหารือตามบทบัญญัติมาตรา</p>	<p>กระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อตกลง จัดตั้งองค์การการค้าโลกไว้ดังนี้คือ</p> <p>1. ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 3.12 ที่ ว่าด้วยเรื่องสิทธิพิเศษในบทบัญญัติทั่วไป ของกระบวนการระงับข้อพิพาทนั้นได้ กำหนดกฎเกณฑ์ที่เอื้อประโยชน์แก่ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาไว้ว่า หากคำฟ้องใดเป็นคำฟ้องที่สมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาฟ้องประเทศพัฒนา แล้วคู่กรณีผู้ฟ้องร้องมีสิทธิที่จะยกบท บัญญัติข้อ 1 ของมาตรการพิเศษสำหรับ</p>	<p>บัญญัติข้อ 1 ของมาตรการพิเศษสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedures) มาเป็นทางเลือกที่จะไม่ใช้บทบัญญัติที่ระบุ ไว้ในมาตรา 4, 5, 6 และ 12 ของความเข้าใจฯ 1994 นี้ถือเป็นมาตรการพิเศษที่เอื้อประโยชน์ ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาเป็น อย่างมากเนื่องจากหากผู้อำนวยการทั่วไป (Director-General) เป็นผู้ดำเนินการไกล่ เกลี่ยเพื่อแก้ปัญหาข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาได้อย่างเป็นที่พอใจ การ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>22 วรรค 1 หรือ 23 วรรค 1 เพื่อทำการ ปรึกษาหารือ โดยประเทศที่ได้รับคำร้องขอ จะต้องตอบรับคำร้องขอนั้นภายในกำหนด ระยะเวลา 10 วัน และเข้าร่วมปรึกษาหารือ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ หากประเทศคู่พิพาทไม่สามารถระงับข้อ พิพาทได้ภายใน 60 วันหลังจากวันที่ได้รับคำ ร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ ประเทศคู่กรณี ผู้ฟ้องร้องสามารถร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะ กรรมการวินิจฉัยได้</p>	<p>ประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedures Under Article 23) มาเป็น ทางเลือกที่จะไม่ใช้บทบัญญัติที่ระบุไว้ใน มาตรา 4, 5, 6, และ 12 ของความเข้าใจ 1994 นี้ได้</p> <p>2.ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 4.10 ได้ กำหนดบทบัญญัติพิเศษสำหรับสมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการ</p>	<p>ระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนานั้นก็จะสามารถยุติลงได้อย่างรวดเร็ว ภายใต้กระบวนการของการไกล่เกลี่ยซึ่งจะ เป็นการลดความล่าช้าในกระบวนการระงับ ข้อพิพาทและเพิ่มอำนาจในการต่อรองให้แก่ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p> <p>2. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในบทบัญญัติมาตรา 4.10 ของ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>22 วรรค 1 หรือ 23 วรรค 1 เพื่อทำการ ปรึกษาหารือ โดยประเทศที่ได้รับคำร้องขอ จะต้องตอบรับคำร้องขอนั้นภายในกำหนด ระยะเวลา 10 วัน และเข้าร่วมปรึกษาหารือ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ หากประเทศคู่พิพาทไม่สามารถระงับข้อ พิพาทได้ภายใน 60 วันหลังจากวันที่ได้รับคำ ร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ ประเทศคู่กรณี ผู้ฟ้องร้องสามารถร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะ กรรมการวินิจฉัยได้</p>	<p>ประเทศกำลังพัฒนาภายใต้กฎเกณฑ์ปี 1966 (Decision of 5 April on Procedures Under Article 23) มาเป็น ทางเลือกที่จะไม่ใช้บทบัญญัติที่ระบุไว้ใน มาตรา 4, 5, 6, และ 12 ของความเข้าใจ 1994 นี้ได้</p> <p>2. ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 4.10 ได้ กำหนดบทบัญญัติพิเศษสำหรับสมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการ</p>	<p>ระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนานั้นก็จะสามารถยุติลงได้อย่างรวดเร็ว ภายใต้กระบวนการของการไกล่เกลี่ยซึ่งจะ เป็นการลดความล่าช้าในกระบวนการระงับ ข้อพิพาทและเพิ่มอำนาจในการต่อรองให้แก่ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้</p> <p>2. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในบทบัญญัติมาตรา 4.10 ของ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>องค์การระงับข้อพิพาทและช่วยเหลือคณะ กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทในการทำข้อเสนอ แนะ</p> <p>4. หลังจากที่ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ วินิจฉัยข้อพิพาทก็จะเข้าสู่กระบวนการของ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท โดยคณะ กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะเป็นผู้พิจารณา ข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้ง และเสนอรายงาน ให้ประเทศคู่พิพาทเพื่อตรวจสอบภายในเวลา ที่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทกำหนด</p>	<p>ประโยชน์ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาไว้ว่า หากข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นเป็นข้อพิพาทที่ เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนา กำหนดให้ต้องมีคณะกรรมการ วินิจฉัยข้อพิพาทที่มาจากสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนารวมอยู่ด้วยอย่าง น้อย 1 คน</p> <p>4. ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 12.10 และ 12.11 ที่ว่าด้วยเรื่องของกระบวนการ พิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย</p>	<p>ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาได้รับการแก้ไขอย่างเป็นที่พอใจ ของคู่พิพาททั้งสองฝ่ายภายในระยะเวลาอัน รวดเร็ว</p> <p>3. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนามาตรา 8.10 ของความเข้าใจฯ 1994 ที่ได้วางหลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องมี คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทที่มาจาก สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนารวมอยู่ ด้วยอย่างน้อย 1 คนหากข้อพิพาททางการ ค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนั้นเป็นข้อพิพาท</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>5. หากครบระยะเวลาที่กำหนดแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะจัดส่งราย งานชั่วคราวที่มีการอธิบายถึงข้อสรุปให้แก่ ประเทศคู่พิพาท</p> <p>6. ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการ วินิจฉัยข้อพิพาทจะต้องมีกำหนดระยะเวลา ในการทำงานไม่เกิน 6 เดือนนับแต่มีการจัด ตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ในกรณี เร่งด่วนหรือในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสีย ง่าย คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะต้อง</p>	<p>ข้อพิพาทนั้นได้กำหนดมาตรการพิเศษ สำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ไว้ว่ากระบวนการปรึกษาหารือเพื่อระงับ ข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนา ประเทศคู่กรณีสามารถตกลง ขยายระยะเวลาในการปรึกษาหารือตามที่ มีการกำหนดไว้ได้ หากระยะเวลาที่ กำหนดไว้ได้สิ้นสุดลงและคู่กรณียังไม่ สามารถตกลงระงับข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนั้น</p>	<p>ระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลัง พัฒนานี้ ถือเป็นบทบัญญัติพิเศษที่เอื้อ ประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในการดำเนินกระบวนการระงับข้อ พิพาทเนื่องจากหากคณะกรรมการวินิจฉัยข้อ พิพาทประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนารวมอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 คนก็จะ ก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการดำเนิน กระบวนการระงับข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศแก่สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนามากยิ่งขึ้น</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>ออกรายงานให้แก่ประเทศคู่พิพาทภายใน 3 เดือน</p> <p>7.หลังจากที่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อ พิพาทได้จัดทำรายงานแล้ว รายงานของ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะถูกรับรอง ในการประชุมขององค์การระงับข้อพิพาทภายใน 60 วันหลังจากที่มีการเวียนรายงานให้แก่ สมาชิก เว้นแต่เมื่อคู่พิพาทได้อุทธรณ์ราย งานต่อองค์กรอุทธรณ์ หรือเมื่อองค์กรระงับ ข้อพิพาทมีฉันทามติไม่รับรองรายงานดัง กล่าวเมื่อองค์กรระงับข้อพิพาทได้รับรองราย</p>	<p>ในการตรวจสอบคำฟ้องที่เกี่ยวข้องกับ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา บท บัญญัติมาตรา 12.10 ของความเข้าใจฯ 1994 กำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อ พิพาทจะต้องให้ระยะเวลาที่เพียงพอ สำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการเตรียม และเสนอคำโต้แย้งของตน อีกทั้งในกรณี ที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนา บทบัญญัติพิเศษ มาตรา 12.11 ได้วางหลักเกณฑ์กำหนด ให้รายงานของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อ พิพาทต้องระบุนอย่างชัดเจนถึงการปฏิบัติ</p>	<p>4. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศกำลัง พัฒนามาตรา 12.10 และ 12.11 ของความ เข้าใจฯ 1994 นั้น หากประเทศคู่พิพาทที่เป็น ประเทศพัฒนาแล้วขยายระยะเวลาในการ ปรึกษาหารือตามที่ได้มีการกำหนดไว้ออกไป และสามารถยุติปัญหาข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นได้ภายใต้กระบวนการ ของการปรึกษาหารือก็จะเป็นการเอื้อ ประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะส่งผลให้ ประเทศคู่พิพาทสามารถยุติปัญหาข้อพิพาท ทางการค้าระหว่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>งานของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท แล้วจะต้องมีการปฏิบัติตามคำแนะนำหรือ คำตัดสินโดยทันที</p> <p>8. หากประเทศคู่พิพาทไม่ปฏิบัติตามภายในกำหนดเวลา ประเทศผู้ร้องเรียนต้องร้อง ขอเจรจา กับประเทศคู่พิพาทเพื่อชดใช้ค่าเสียหาย</p> <p>9. หากไม่สามารถตกลงกันได้ภายใน 30 วัน ประเทศผู้ร้องเรียนสามารถร้องขอต่อ</p>	<p>ที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับสมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาไว้ด้วย</p> <p>5. ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 21.2 , 21.7 และ 21.8 ได้กำหนดบทบัญญัติ พิเศษสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในกระบวนการติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติตามข้อเสนอนั้นและคำชี้ขาด ไว้ว่าในการติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติ ตามข้อเสนอนั้นและคำชี้ขาดที่เกี่ยวข้อง กับประเทศกำลังพัฒนานั้น สมาชิกที่เป็น</p>	<p>ไม่เกิดความล่าช้าในกระบวนการระงับข้อ พิพาทและสามารถระงับข้อพิพาทได้อย่าง เป็นที่น่าพอใจของประเทศคู่พิพาททั้งสอง ฝ่าย อีกทั้งหากคณะกรรมการวินิจฉัยข้อ พิพาทให้ระยะเวลาที่เพียงพอสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในการเตรียมและเสนอคำโต้แย้ง ของตนก็จะส่งผลให้สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาสามารถวางแผนในการต่อสู้คดี ได้อย่างครบถ้วนว่ามีประเด็นใดบ้างที่กำลัง พิพาทกันอยู่และประเด็นใดบ้างที่จำเป็นเพื่อ ประโยชน์ในการวางรูปคดีอื่นจะส่งผลให้เกิด</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
<p>องค์การระงับข้อพิพาทเพื่อให้อำนาจในการระงับ สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีต่อประเทศที่ไม่ ปฏิบัติตามคำตัดสินได้</p>	<p>ประเทศพัฒนาแล้วจะต้องให้ความสนใจ เป็นพิเศษในเรื่องที่กระทบต่อผล ประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่อยู่ภายใต้ กระบวนการระงับข้อพิพาทนี้ อีกทั้ง DSB จะต้องพิจารณาถึงการดำเนินการ ในขั้นตอนต่อไปที่เหมาะสมกับสภาพ การณ์และผลกระทบของมาตรการต่อ เศรษฐกิจของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือ คำตัดสินดังกล่าวด้วย</p> <p>6. บทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ</p>	<p>ประโยชน์ต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในการดำเนินกระบวนการระงับข้อ พิพาทได้</p> <p>นอกจากนั้นหากรายงานของคณะ กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทได้ระบุอย่างชัด แจ้งถึงรูปแบบซึ่งได้พิจารณาถึงบทบัญญัติที่ เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลัง พัฒนาในการดำเนินการในกระบวนการระงับ ข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศก็จะเป็น การเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาเป็นอย่างมากเนื่องจากจะทำให้ ประเทศกำลังพัฒนาสามารถทราบถึงสิทธิ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
	<p>กำลังพัฒนาในความเข้าใจว่าด้วยกฎ เกณฑ์และกระบวนการระงับข้อพิพาท ภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก มาตรา 27.2 ได้วางหลักเกณฑ์กำหนดให้ สำนักเลขาธิการแกตต์จะต้องเป็นผู้ให้คำ แนะนำและให้ความช่วยเหลือสมาชิกที่ เป็นประเทศกำลังพัฒนาในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทและจะต้องจัดหาผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านกฎหมายที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมให้แก่สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาเพื่อคอยให้ความช่วยเหลือ ประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนิน</p>	<p>พิเศษที่ได้รับจากมาตรการพิเศษสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาได้อย่างชัดเจน</p> <p>5. จากบทบัญญัติพิเศษสำหรับประเทศ กำลังพัฒนาในบทบัญญัติมาตรา 21.2, 21.7 และ 21.8 ของความเข้าใจ 1994 ที่ได้วาง กฎเกณฑ์กำหนดให้ประเทศพัฒนาแล้วควร ให้การพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องที่กระทบต่อ ผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาในการ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติตามข้อเสนอ แนะและคำชี้ขาด อีกทั้ง DSB จะต้อง พิจารณาถึงการดำเนินการในขั้นตอนต่อไปที่ เหมาะสมกับสถานการณ์และผลกระทบของ</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
	<p>กระบวนการระงับข้อพิพาท อีกทั้งจะ ต้องจัดหาหลักสูตรอบรมพิเศษสำหรับ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้ ผู้เชี่ยวชาญของประเทศกำลังพัฒนาได้รับ ทราบข้อมูลเพิ่มมากขึ้นอันจะเป็น ประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในการดำเนินการภายใต้กระบวนการ การระงับข้อพิพาทดังกล่าวด้วย</p> <p>เนื่องจากสิทธิพิเศษในกระบวนการ ระงับข้อพิพาทข้างต้นนี้เป็นมาตรการ พิเศษที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับสมาชิกที่เป็น</p>	<p>มาตรการต่อเศรษฐกิจของสมาชิกที่เป็น ประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้องด้วยนี้ เป็น มาตรการพิเศษที่เอื้อประโยชน์แก่ประเทศ กำลังพัฒนา เนื่องจากการพิจารณาถึงผล กระทบทางเศรษฐกิจและการดำเนินการใน กระบวนการระงับข้อพิพาทให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ของประเทศกำลังพัฒนานี้จะ เป็นการลดความรุนแรงในเรื่องของความเสีย หายที่อาจเกิดขึ้นแก่สมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนาและจะส่งผลให้ข้อเสนอแนะหรือ คำชี้ขาดของ DSB มีผลบังคับใช้ อันก่อให้เกิด</p>

<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศพัฒนาแล้วภายใต้ข้อ ตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>วิธีการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ ข้อตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก</p>	<p>ประโยชน์ที่ประเทศกำลังพัฒนาได้รับจาก มาตรการพิเศษสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ในกระบวนการระงับข้อพิพาทในความเข้าใจ ว่าด้วยกฎเกณฑ์และกระบวนการระงับข้อ พิพาทภายใต้ข้อตกลงจัดตั้งองค์การ การค้าโลก</p>
	<p>ประเทศกำลังพัฒนาเท่านั้น ดังนั้น สมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จึงไม่ สามารถใช้บทบัญญัติพิเศษดังกล่าวใน การดำเนินการระงับข้อพิพาททางการค้า ระหว่างประเทศได้</p>	<p>เกิดประโยชน์แก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลัง พัฒนามากยิ่งขึ้น</p>